

wõlgu, kalli ent wirga tohtertamise man mite enamb kui 2 rubla. Koguduse tõbitsid peap arst oma hoole alla wõtma, seetõttis om tema Zumalast jäetu; kui ennege üteldõrd temast nõuru palleldas, sis om tema ka ennege ni kawwa oma abiga ligi, kui teda tahetas pruuki; ent kui kogudus sedawiisi teda palgab, et ta ütewärki man saisyap nink liigim asjun koguduse nõuruandja om, sis om kogudusel temast hoopis suuremb abi.

Kui kogudusel arst om, ke koguduse keskel elap, sis em abi rutu käen, kui äkitselt häda pääletuleo. Wälimene wiga, ni kui käe ehl jalalu om murdnu ehl liikmest niksatanu, ehl keake om henda waiwa wäitse ehl kirwega haawanu, ja kangeste werd joosep, ehl kui keake jooskjas waiwatas, tarwitap mõnifõrd wiibimata abi, sest et muidu sürimist ei ole loota. Mitu sani, kea jalga lonkawa ehl kelle käewarre kange omma, omma seeläbi sandis jäänu, et mite sedamaid arsti es ole ligi, kui õnnetus sündi. Latsewoodil om efsäralikult arsti abi rutu waja. Se asja pärast om iladaigu jutu willand olnu nink tunnus waja kül olewat, et maal wäljaopatu ämma saas peetus; ent sest et se wääga kallis tulep mas, ma nink ämmast omete abi ei ole, kui mahasaamine liig ränk om, sis peawa meie kabese latsewaiwan seega lepima, et saksa arst neide woote ete astup. Kui latsewoodi häda suur om, sis om suurt tarkust waja, peap latsetõstjal peenilgne nink pehme nink häste harjutetu käsi olema, peap ta imahetitmata nink tasatse loomuga olema, nink seda liik ei ole kabestist loota, kea ei ole mitu ajastaiiga tohtri opuse al olnu nink harwaste ennege api kutsutas.

Pikaliste tõpe man ei näü ni hädaste waja olewat, et tohter rutu käsil om. Mõni pikaline tõbine sai ka terwes, kui poig ehl perenaine ehl ka mõni tutaw mõisa läts pereemanda käest rohtu otõma, ehl

kui sest abi es sa liina sõit nink aptekist rohtu ostse, ent se man läts palju aiga nink raba üles nink tõbitsel es ole kunage õiget rõemfat lootust pea terwes saada. Ent kui kogudusel oma arst om, ke sagede tulep tõbist kaema, sis lät liik asi oma säeduse värre edesi, pruugitas rohtu niida kuis waja om nink ei lasta tõbi liig pikalises jääda. Mes kahju sest tulep, kui arst mite est haiget ei näe, seda pidi nüüd ildaigu weel Peipsi rannan ütõ naine tundma nink oma eluga tõtestegema. Ütel päiwal oli tema kalapüüdmise man abis nink nakas õdangul kodu tullen rüüstama, tundse zuskajat rinnun nink es jõwwa jalgu pääl saista. Tema omatse mõliwa et ta tõõst om wäsinu, saadiwa teda sanna nink loodiwa et sest rutu abi saap. Ent kui sest ka abi es sa, sis minti mõisa rinnarohu otõma; ent ei midake, haige es sa parembas. Mees läts 50 wersta maad liina, nink ostse aptekist rinnapulwert. Seda pulwert neelas tõbine mitu aiga, ent jõud läts ifs kassinambas; naine rüüstas selget mäda wälja, läts ifs tõhetumbas nink jala naksiwa paistetama. Nema paniwa teda ratile nink weijewa liina tohtre manu. Tohter kaije tema rindu ära nink es anna hääd lootust. Oles temal, kui ta kalaloomusest kodu tuli, sedamaid saanu lupu lastus nink pääle to tohtre hoole al sündsat rohtu antus, tema oles rutu terwes saanu; ent nüüd oli tiisikus walmis nink naine pidi tema kätte loolma. Sagede nätas talurahwa man laia paise jalgu küllel päälpool ehl alpool põlwe, mes ennege seeläbi omma sündinu, et rahwas esihenda tohtertap nink saksa tohtrist nõuru ei küsi. Edimält ei ole muud midake näta kui ütõ werew plef naha pääl, mes roosis nimitetas. Sinna pantas tük subrupapert pääle nink arwatas, et nüüd midake enamb ei ole peljata. Ent kotus nakap ifs enamb paistetama nink wõtap mulgu siise, kost mäda wäljajoosep,